

Vise af: William Shakespeare.

Kuhiau.

Moderato marcato.

Sanct Hubert lo - ve vi med Sang! han

var en Skyt - te god! tre A - len var hans Bu - e lang; hans Pii - l det var en dygtig Stang; dens Od forgyldt med Blod, dens

Od forgyldt med Blod. Sanct Hubert fæ - sted sig en Brud, en Rosenknop i Vaar, en Rosenknop i Vaar; da

kom en Gre - ve stolt og prud: "det gjælder, Jæ - ger, bed - ste Skud om Du Din Pi - ge faaer."

mf *dol:* *mf* *dolce.* *dal Segno* *p.* *dol:* *dal Segno*

2.

"Det gjælde, Greve, bedste Ram!

Tre Gange skyde vi;

Den rene Mø tilhøre ham

Der træffer bedst; den Spee og Skam,

∴"Der skyder længst forbi."∴

"Reis Maalet, Svend! men ei for kort."

∴"Hvad nytter Skive vel?"∴

Vor Maal skal være først, en Hjort,

Dermost en Hind som flygter bort,

Og saa en Hare snel!"

Sidste Vers.

"Nu Junker, har vi prøvet Skud; ei skal I, stolt i Mod, meer fri-ste no-gen Skyttes Brud'fra Snoren hvined Pilen ud, og

Greven laae i Blod, og Greven laae i Blod!

dulce. *Pp*

3.

Saa ginge de i Skov og Lund,

Hr:Greve! træf nu snukt!"

Han feiled Hjorten i dens Blund;

Sanct Hubert skjød i næste Stund

∴Og standsede dens Flugt.∴

Nu op af Leiet Haren sprang,

∴Og saa en kyset Hind; ∴

Herr Greven feiled boade Gang,

Sanct Huberts Piil med Hviin og Klang

Den hentede dem ind.